

Preek over Psalm 1,1^a.2 (jeugddienst): Hoe kan ik tijd met God doorbrengen?

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!
Ze zitten met z'n tweeën op haar kamer: Reinier en Marloes.
Ze kennen elkaar al een poosje.
En ze zijn al veel vaker bij elkaar geweest.
Maar dit is anders.
Tot nu toe waren er altijd anderen bij.
Nu zijn ze voor het eerst met z'n tweeën op de kamer van Marloes.
Tussen de spulletjes van Marloes.
En dat is – ja, dat is toch veel persoonlijker.
Niemand anders er bij.
Alleen zij met hun beiden.
Dan zeg je dingen, die je anders niet zou zeggen.
Dan kan het contact veel dieper gaan.

Mag ik je eens vragen: *Heb je dat ook met God?*
De vraag waar het vanmiddag over gaat is: *Hoe kan ik tijd met God doorbrengen?*

Weet je dat ik echt blij ben met die vraag?
Want ik heb 'm niet zelf bedacht.
Toen we ons op deze jeugddienst voorbereidden kwam deze vraag op uit de groep van jongens en meisjes die hebben meegedacht.
Zij hebben gezegd dat het vanmiddag moest gaan over die vraag.
Hoe kan ik tijd met God doorbrengen?
Niet: *Waarom moet je tijd met God doorbrengen?*
Is dat geen verloren tijd?
Nee: *Hoé kan ik tijd met God doorbrengen?*

Ik weet niet of die vraag bij jullie allemaal even sterk leeft.
De meesten van jullie zullen als kinderen van God zijn opgevoed.
Je bent met je ouders gewend om elke zondag naar de kerk te gaan.
Je kent de verhalen uit de Bijbel.
Je bidt voor en na het eten.
En misschien ook wel voor dat je gaat slapen.

Maar merk je ook iets persoonlijks van God?
Verlang je daar wel eens naar?
Als je verliefd bent, zoals Reinier en Marloes,
dan wil je graag momenten hebben voor jullie beiden alleen.
Zonder anderen er bij.
Om dingen van elkaar te horen en met elkaar te delen.
Wil je dat ook met God?
Nou, in de vraag uit de voorbereidingsgroep wordt daar gewoon van uit gegaan.
En dat doe ik nu verder ook maar.
Dus hoe kun je meer tijd met God doorbrengen?
Hoe kun je persoonlijker, intiemer worden met God.

Nu, dat begint met stil worden.
Om persoonlijker te worden met God moet je stil worden.
Stil, zonder geluiden om je heen.
En zonder geluiden van binnen.
De tv uitzetten.
Je muziek afzetten.
Je drukke gedachten stop zetten.

En dan denk ik aan wat we lazen in Psalm 1:
*Gelukkig de mens...
die vreugde vindt in de wet van de HEER,
en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht.*

Je verdiepen in Gods wet, Gods woorden – dag èn nacht.

's Nachts – als het stil is.
Als je je helemaal kunt concentreren op God en op wat Hij zegt.
En denk bij nacht niet aan de tijd van 0.00 uur tot 6.00 uur in de morgen.
In de Bijbel is nacht meestal de tijd dat het donker is.
In Israël gaat de zon al vroeg onder.
En in de tijd dat deze psalm gemaakt werd was dat het tijdstip waarop je stopte met werken.
De mensen kwamen tot rust.
Nou, dat is ook de tijd om in alle rust over Gods woorden na te denken.

In die stilte kan er iets groeien.
Je wordt persoonlijk met God.
Zijn woorden komen je dicht bij.
Er groeit iets tussen God en jou.

Bij ons is het 's avonds niet stil.
De tv staat aan.
Of je muziek.

Stilte – dat moeten wij maken.
's Avonds of 's morgens of midden op de dag – dat maakt niet uit.
Je moet er moeite voor doen.
Het is maar waar je voor kiest.
Het is een kwestie van trainen, oefenen.
Maar oefening baart kunst.
De kunst van de omgang met God.

En weet je waar het mee begint?
Dat je door krijgt wie God eigenlijk is.
Hoeveel je aan Hem te danken hebt.

Ik denk aan Chantal.
Ze gaat naar de kerk.
En ze komt op de club.
Maar het maakt haar niet anders.
's Morgens komt ze uit bed net als anderen die nog nooit van God gehoord hebben.
Ze neemt er de tijd voor om zich op te maken.
Als er nog tijd over is eet ze een boterham.
Dan gaat ze naar school
Heel haar dag gaat precies zo als haar klasgenoten die niet naar de kerk gaan.
Ze gelooft wel.
Maar het maakt haar leven niet anders.

Doe niet als Chantal.
Neem er de tijd voor om je van binnen op te maken en niet van buiten.
Neem er elke dag de tijd voor om er bij na te denken dat God bestaat.

God!
Hoe geweldig is Hij.
Hij heeft heel de wereld gemaakt, waarin jij leeft.
Die wereld waarin rivieren stromen.
Schitterende bomen staan.
De heerlijkste vruchten groeien.
Probeer er elke dag wanneer je opstaat eens bij stil te staan.
God, Hij is er.
En zeg dat dan maar eens tegen Hem.
U hebt het allemaal gemaakt.
En U bestuurt heel die mooie schepping.
Wat bent U machtig en goed.

En kijk eens naar je zelf in de spiegel.

Naar de beweging van je arm als je je haar kamt.
Dat elke spier en elke zenuw in je lichaam doet wat-ie moet doen.
En zeg: *God, het is een wonder dat ik leef.*
Dat ik me kan bewegen.
Dat alles in mijn lichaam het doet.
God, U bent er.
En daarom ben ik er ook.
Daarom mag ik er ook zijn.
Dank U wel!

God is er.
Ja, maar het gaat nog verder.
God is er – maar waar?
Ergens ver weg – hoog in de lucht?
Onbereikbaar?

Waar is God als je op school zit?
Als je met een moeilijk werkstuk bezig bent?
Of als je msn-t?

Is God dan dichtbij?
Zet dan even alles stil.
Bedenk hoe dicht God bij jou komt.
De God van de rivieren en de bomen.
Van de vruchten en het eten waar je van genieten kunt.
Van het papier waarop de posters op je kamer op gedrukt zijn.
Van de planken waar je bed van gemaakt is.
Noem het allemaal maar eens voor jezelf op.
En zeg het dan maar gewoon eens hardop.
God, U bent er.
U bent hier!
Alles hier komt van U.
Dat ik kan adem halen.
Dat ik besta.

U regeert alle dingen.
Ik begrijp dat niet allemaal.
Ik heb er soms ook wel vragen over.
Waarom al die ellende, als U er toch bent en alles bestuurt?
En toch wil ik U nu danken dat U hier bent.

En dan ga ik nog een stapje verder.
God is er.
God is hier.
En God is bij jou en wil in jou wonen.

Is dat echt waar?
Is God niet te hoog en te heilig?
Pas ik wel bij God?
Hoort God wel bij mij?
Is God niet als een vuur, waar ik me aan brand?
In psalm 1 gaat het ook over het lopen op de weg van zondaars.
Als je op pad met mensen die zich van God niets aantrekken, doe je zomaar mee.
Maar als je stil wordt komen de gedachten.
Wat heb ik gedaan?
En God weet er van.
Hij was daar.
En nu is Hij ook hier – bij mij.

Als je stil bent voor God kan de stilte angstig worden.

Durf je wel persoonlijk te worden met God?
Je in zijn wet verdiepen – dat kan pijnlijk zijn.
Dat je ontdekt: *Ik heb me er niet aan gehouden.*
Dat je het gevoel krijgt: *Die wet veroordeelt mij.*

Ja, maar Gods Woord is ook: *Geef je zonden toe!*
En Ik wil het je graag vergeven.
De straf die jij verdient doe Ik weg.
Jezus, mijn Zoon, heeft die gedragen.
En voor jou is er altijd plek bij Mij.

En dan vraagt God: *Geef Mij ook plek bij jou.*
Maar ruimte in je leven.
Dan kom ik bij jou wonen.
Dan komt mijn Geest in jou wonen.

De Heilige Geest – dat is niet iets vaags.
Een soort kracht.
Nee, dat is God zelf.
God zelf, die van jou houdt.
En die onafgebroken bij jou wil zijn.

En het is door het lezen in de Bijbel dat je de deur van je hart open doet.
Dan stel je je open voor de stem van God.
De Geest en het Woord horen onlosmakelijk bij elkaar.

We hebben vanmiddag ook een stukje gehoord uit een brief van Paulus aan de kerk van Colosse.
Daar zegt hij: *Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen...*
Of, zoals een andere psalmdichter zegt: *Bewaar die woorden in je hart!*
Berg ze op in je hart als een kostbare schat.
Door dat te doen draag je altijd de Geest van Christus en van God met je mee.

Door te luisteren naar de Bijbel gaat de stem van Gods Geest klinken in je hart.
En zo woont God bij jou en zelfs in jou.
Is dat niet een geweldige gedachte?
Inderdaad – om stil van te worden.

Als je dat diep tot je laat doordringen, dan maak je tijd voor God.
Dan maak je tijd om je te verdiepen in zijn Woord.
Dan is bijbellezen nooit saai.
Nee, dan gebeurt er wat.
God praat met jou.
God wordt heel persoonlijk met jou.

Tenslotte – hoe doe je dat nu in de praktijk?
Nou, het belangrijkste heb ik al gezegd.
Zorg voor rust en stilte.
Om je heen.
En in je hoofd.
Misschien is dat laatste nog wel het moeilijkste: je gedachten stop zetten.
Concentreer je op wat God tegen jou wil gaan zeggen.
Begin met een kort gebed.
Heer, hier ben ik.
Ik geloof dat U hier ook bent.
Ik ga er van uit dat U me iets te zeggen hebt.
Help mij om wat U zegt te begrijpen.

Lees dan een stukje uit de Bijbel.
Daar kun je een leesrooster voor gebruiken.
Dan weet je zeker dat de hele Bijbel aan bod komt.

Misschien is het verstandig niet een te groot stuk te lezen.
En ik raad je sterk aan: lees hardop!
In het begin vind je dat misschien een beetje raar.
Maar de Bijbel is bedoeld om voorgelezen te worden.
Niet de muziek hard en het bijbeltje stil.
Maar: de muziek uit en laat de bijbelwoorden de stilte maar vullen.

De dichter van Psalm 1 heeft het over het zich verdiepen in de wet van de HEER.
Letterlijk staat er: Gods woorden mompelen.
Hardop lezen helpt om de woorden te horen als de woorden van God.
Je spreekt ze uit en je hoort ze zelf weer terug.
Zo wil God tegen jou praten.

En dan er over nadenken.
Er mee bezig blijven.
Niet je bijbeltje lezen, wegleggen en meteen wat anders gaan doen.
Dan komen de woorden van God niet echt bij je binnen.
Nee, er over nadenken!

En dat nadenken kun je het beste doen door jezelf vragen te stellen.
Laat ik er een paar noemen.
Heb ik hier iets gelezen om God voor te prijzen?
Of heb ik iets gelezen waar ik Hem voor kan danken?
Heb ik iets gelezen waardoor ik op een zonde ben geweest, waar ik vergeving voor moet vragen?
Of heb ik iets gelezen waar ik God om mag bidden – voor mij zelf of voor iemand anders?

En een andere tip voor het lezen in de Bijbel: gebruik je Bijbel als een werkboek.
Zet strepen onder teksten, die je aanspreken.
En waarom zou je die teksten niet uit je hoofd leren.
Dat is echt het Woord van God bewaren in je hart.
Zet uitroeptekens in de kantlijn.
Of vraagtekens als je iets niet begrijpt.
Daar kun je dan altijd nog iets over nalezen.
Of er met anderen over praten.

Maak zo de Bijbel tot een boek waarmee je in gesprek bent.
Zo zul je in gesprek zijn met God, je Schepper.
En dankzij Jezus Christus, je Vader.
God heeft alle tijd voor jou!
Maak jij daarom tijd vrij voor God!

AMEN.

27-11-2005